

Carles Armengol: "Carrasco i Formiguera és una figura massa silenciada"

Dm, 21/05/2019 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete –CR) Republicà entre catòlics i catòlic entre republicans. Perseguit per les seves conviccions religioses per anarquistes i comunistes de l'època i afusellat per Franco el 1938. Aquest és **Carrasco i Formiguera**, advocat i polític català de principis del segle XX. Catalanista, patriota català i catòlic. Una figura sovint silenciada i de la que se sap poc i de la qual La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat en parlarà en un acte el 4 de juny a l'Ateneu Barcelonès.

"Pensem que Carrasco i Formiguera és una figura que pot resultar molt actual", afirma **Carles Armengol**, president de La Lliga Espiritual Mare de Déu de Montserrat. No potser com a model de política cristiana, explica, però sí com a model "de cristià dedicat a la política". I avui, en un context social en què la política està tan desprestigiada, Armengol creu que reivindicar-ne el seu valor i presentar un model des de la opció cristiana, d'home creient dedicat a la política, "és de plena actualitat".

Personatge silenciado, "per incòmode", reconeix Armengol, Carrasco i Formiguera "és una figura massa silenciada", de la qual se sap poc. Sí que es parla de la seva mort, i es rememora, perquè va ser un fet tràgic, dramàtic, exemple del règim sanguinari que Franco va instaurar. Alhora, però, la mort de Carrasco i Formiguera expressava una contradicció forta a la famosa creuada de Franco per defensar i instaurar els ideals catòlics, afusellant un home que des del punt de vista catòlic "era un referent i tenia una trajectòria impecable".

Potser per això, explica Armengol, del poc que s'ha parlat sobre Carrasco i Formiguera és sobre la seva mort, "amb tota la raó", apunta, però reivindica alhora que cal parlar més sobre la seva vida política, les seves actituds, la seva vocació i la seva dedicació.

I és per això, i amb aquesta voluntat, que La Lliga organitza el 4 de juny un acte a la figura de Carrasco i Formiguera. Comptarà amb dues conferències d'especialistes sobre els orígens del seu compromís, 'Carrasco i Formiguera i la Lliga Espiritual', a càrrec de Lluís Duran; i una segona xerrada sobre la seva actualitat, 'Perquè ens cal fer memòria de Carrasco i Formiguera', a càrrec de Hilari Raguer.

"Volem arrencar d'un moment de força joventut d'en Carrasco, que endemés va coincidir amb que era membre de La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat", explica Armengol. Carrasco i Formiguera en va ser secretari durant tres anys, entre el 1916 i el 1919. I a banda va participar com a secretari en un dels actes de més repercussió pública d'aquell temps realitzat per La Lliga, una assemblea en defensa de l'autonomia.

"Era quan un primer intent d'Estatut d'Autonomia, anterior a la República, s'estava gestant i discutint, i La Lliga es va voler comprometre i va organitzar una assemblea molt important". Carrasco va llegir les conclusions d'aquella assemblea com a secretari. "Volem partir d'aquest inici de la seva vocació pública i de compromís social i polític".

I és que la seva vocació pública i el seu compromís social i polític no podia deslligar-se de les seves conviccions catòliques. "Va fer defenses aferrissades de l'Església a les Corts de la Segona República", però alhora també defensava les seves conviccions republicanes i, fins i tot, independentistes. Carrasco era un catalanista que va estar en diferents partits. Va començar amb Acció Catalana, tot i que potser fins i tot abans havia estat en algun altre, i després va raure a la Unió Democràtica quan es va crear. Dins d'aquests partits, però, ell era dels sectors més proclius a la màxima autonomia, inclús a la independència del país.

I en un moment en que això semblava contraposat, ser republicà i catòlic, "el va fer una figura incòmode". Carrasco i Formiguera és detingut precisament perquè ha de marxar de Catalunya al ser amenaçat per comunistes i anarquistes com a catòlic. I va ser traslladant-se cap al País Basc, quan el van detenir les tropes de Franco. "En la seva mort i en les causes que porten a la seva mort hi ha els dos elements, la fidelitat catòlica i la fidelitat republicana", afirma Armengol.

I aquest és el valor principal i el valor que l'agermana molt a la trajectòria de La Lliga, el lligam entre pàtria, fe i república. De fet La Lliga va néixer a finals del segle XIX en un moment en que semblava que ser catalanista o ser un patriota català, tenir amor a la pàtria, era incompatible en ser un bon catòlic. "Precisament La Lliga neix inspirada per Torres i Bages per desmentir això, i per mostrar-se amb aquestes dues finalitats juntes i indissociables". Això, afirma Armengol, "és el que donava sentit a La Lliga i pensem que és el mateix esperit que va amarar tota la vida de Carrasco".

Un esperit que sorprenentment encara avui, en ple segle XXI, s'ha de recordar. "És lamentable que això avui sigui un fet remarcable i es necessiti defensar, que ser catòlic no és incompatible amb ser patriota català". Els temps han canviat, reconeix, i en moments han viscut l'esperança que tot això ja estaria superat, però sembla que no. "Malauradament està d'actualitat i dic malauradament perquè evidentment no és un bon camí ni és un bon marc de futur".